ଏମ୍.ଏସ୍.ଏଲ୍. ପାଟିଲ, ସହକାରୀ ବନ ସଂରକ୍ଷଣକାରୀ,

ସୋଲାପୁର (ମହାରାଷ୍ଟ୍ର) ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି

ଅକ୍ଟୋବର 23, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ:

ବରିଷ୍ଠତା—ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ବରିଷ୍ଠତା—ଅନୁପାତ 1:1 ସ୍ଥିର ହୋଇଛି—ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶଠାରୁ ଅଧିକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାକିରି ଅବଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ—ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକା ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯିବ—ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ପଦବୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ—ଅନୁପାତରେ ନିଯୁକ୍ତି, ନିଯୁକ୍ତିର ଏକ ପଦ୍ଧତି ହୋଇଥିବାରୁ ଅଗ୍ରନୟମ ନିୟମ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହାକୁ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ—ଲୋକସେବା (ବରିଷ୍ଠତା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ନିୟମାବଳୀ, 1982 ।

କେ.ସି. ଯୋଶୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **AIR (1991) SC 284 ଏବଂ** *ଏ.ଏନ୍. ସେହଗଲ୍ ବନାମ ରାଜେ ରାମ ସେଓରାନ,* **[1992] Supp. 1 SCC 304, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲା ।**

ଇନ୍ଦ୍ରା ସାହନି ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, [1992] **Supp. 3 SCC 217, ବିଶିଷ୍ଟ ।**

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ସଞ୍ଜୟ ଠାକରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1995] **Supp. 2 SCC 407, ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ଦର୍ଶାଗଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ସି) ସଂଖ୍ୟା 17913/1996 ।

ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 83/1996ରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ 26.4.1996 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ।

ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି (ସି) ସଂଖ୍ୟା 17818/96ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ରନ, ଏମ.ଡି. ଆଡ଼କର, ପି.କେ. ମୁଲ୍ଲିକ, ଏସ.ଡି. ସିଂହ ଏବଂ କୁମାର ପରିମଳ ।

ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏଲ୍.ଏନ୍. ରାଓ ଏବଂ ଏସ୍. ୟୁ.କେ. ସାଗର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା :

ଆମର ବିଜ୍ଞ ଭାଇ, ବିଚାରପତି ଏନ୍.ପି. ସିଂହ ଏବଂ ବିଚାରପତି ଏସ୍.ବି. ମଜମୁଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 16,1996ରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଏହି ବିବାଦ ଆଦେଶ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ମାମଲା ଯଥା, *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ସଞ୍ଜୟ ଠାକରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1995] Supp. 2 SCC 407 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇସାରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ବମ୍ବେର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 83/96 ଇତ୍ୟାଦିରେ, ଉପରୋକ୍ତ ରାୟକୁ ଖାରଜ କରିବାର ସାଧାରଣ ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏମ୍.ଏସ୍.ଏଲ୍. ପାଟିଲ, ନିଜେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଦଳ ପାଞ୍ଚଟି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ଯଥା, ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ମିଳିତ ବରିଷ୍ଠତା ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ପଦୋନ୍ନତି ତାରିଖ ଠାରୁ ବଜାୟ ରଖାଯିବ । ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଜଣେ ସହକାରୀ ଜଙ୍ଗଲ ସଂରକ୍ଷକ ଭାବେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସେବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଧିକୁ ତାଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଟ୍ୟାଗ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଯଦି ଏପରି ବିଚାର କରାଯାଏ, ତେବେ ସେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ହେବେ । ତେଣୁ, ସେମାନେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଏ ଯେ, ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ଅଣସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶକୁ ଆଗକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ *ଇନ୍ଦ୍ରା ସାହାନି ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ,* [1992] Supp. 3 SCC 217, ଯାହା ମଣ୍ଡଳ ମାମଲା ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା, ଏହି

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି । ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇନଥିଲା । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯାହା ଉପରୋକ୍ତ ରାୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଟେ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଏହି ମାମଲାରେ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସେ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ଲୁକାୟିତ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଖୋଲା ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ରାଜୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ରନ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ପୂର୍ବ ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ନଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ରଖାଯାଇନାହିଁ, ଯଥା, ସେମାନଙ୍କର ପଦୋନ୍ନତି ଆକସ୍ମିକ ଥିଲା କି ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶ ନିୟମ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏପରିକି ଲୋକ ସେବା (ବରିଷ୍ଠତା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ନିୟମାବଳୀ, 1982ର ନିୟମ 4 ଅନୁଯାୟୀ, ଏହାର ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପାଲଟା ସତ୍ୟପାଠରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ, ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶର ନିୟମକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଛି, ଏହା ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି କରିନଥିବା ପ୍ରମାଣୀକରଣ ହେବ; ଫଳସ୍ୱରୂପ, ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବରିଷ୍ଠତା ଲାଭ କରନ୍ତି ଯାହାକୁ ନିୟମିତ ପଦୋନ୍ନତି ତାରିଖରୁ ଗଣନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଦ୍ୱାରା, ସେମାନେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ହେବେ ।

ଏହି ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ତାହା ହେଉଛି, ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପକ୍ଷ ନ ଥିବା କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପୁନଃରାୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଉଥିବା ଆଇନର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି କି? ଏହା ନିସନ୍ଦେହ ଯେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଆବେଦନର ପକ୍ଷ ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନର ସାଧାରଣ ନୀତି ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, ସେମାନେ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟନୁଷ୍ଠାନର ପକ୍ଷ ହୁଅନ୍ତୁ କି ନ ହୁଅନ୍ତୁ, ଆଇନର ସାଧାରଣ ନୀତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ସେ ପୂର୍ବ ଆଦେଶର ପକ୍ଷ ହୁଅନ୍ତୁ କି ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଏକ ଅନୁପାତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ଯଥା, 1:1, ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ପ୍ରତି 100ଟି ପଦବୀ ପାଇଁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କେବଳ 50ଟି ପଦବୀ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହି ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା

ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶରୁ ଅଧିକ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଛନ୍ତି, ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ସେହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶ ଠାରୁ ଅଧିକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେବା ଅବଧି ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବରିଷ୍ଠତା ସହିତ ଖାପ ଖୁଆଇବା ଆବଶ୍ୟକ । କେଉଁ ତାରିଖରେ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ତାହା ଏକ ନଥିର ବିଷୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନେକ ରାୟରେ ଏବେ ଏହା ଦୃଢ଼ ଭାବେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଛି ଯେ, କେବଳ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା କାରଣରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି କରିପାରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶର ନିୟମ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଯେବେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥାଏ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନୁପାତ ଏବଂ ବରିଷ୍ଠତା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ପଦବୀରେ ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେହିପରି, ଯେତେବେଳେ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶଠାରୁ ଅଧିକ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *କେ.ସି. ଜୋଶୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ,* AIR (1991) SC 284 ରେ ତିନି ଜଣ ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ କହିଥିଲେ ଯେ, ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶଠାରୁ ଅଧିକ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତିର ସମ୍ପୃକ୍ତ ତାରିଖରୁ ବରିଷ୍ଠତା ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥିରୀକୃତ ଅଂଶ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ତାରିଖରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମାନ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଏ.ଏନ୍. ସେହଗଲ ବନାମ ରାଜେ ରାମ ଶିଓରାନ୍, [1992] Supp. 1 SCC 304ରେ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକରେ, ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପୁନଃବିଚାରରେ ଆଇନର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି । ଏପରିକି ନିୟମ 4, ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନର ଏହି ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ନିୟମ 4 ବରିଷ୍ଠତାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇଥାଏ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ତ୍ତରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଆଧାରରେ ଏହା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ତାହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ତା'ପରେ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ନକରିବା ପ୍ରମାଣୀକରଣର କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନାହିଁ । ଏହି ମାମଲାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ପ୍ରଶ୍ନ, ଯେପରି *ମଣ୍ଡଳଙ୍କ ମାମଲାରେ* ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ କାରଣ ଅନୁପାତରେ ନିୟମ ହେଉଛି ନିଯୁକ୍ତି ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଏହାକୁ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବଳକା ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ପଦବୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । *ମଣ୍ଡଳଙ୍କ ମାମଲାରେ* ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି, ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଛୁଆ ବର୍ଗଙ୍କ ପାଇଁ ଧାରା 16(4) ଅନୁଯାୟୀ ସଂରକ୍ଷିତ ପଦବୀ ରହିଛି, ଯାହାର ଏହି ମାମଲାରେ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଯୁକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ କିଛି ଆଧାର ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନକୁ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲିବାର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

—— o ——

ଅସ୍ୱୀକରଣ:

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ
ଯୋଗେଶ୍ୱର ହୋତା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।